

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 7 | 1. APRIL 1932 | 81. AARGANG

OMVENDER EDER TIL JESUS KRISTUS.

TIDEN ER NÆR FOR FRELSERENS FREDSREGERING PAA JORDEN.

DE FORUDGAAENDE OG SIKRE KENDETEGN IFØLGE JESU PROFETIER.

Tilskyndelser af Morten A. C. Nicolaysen, Salt Lake City.

»Have vi alene i dette Liv sat vort Haab til Kristus, da er vi de ynkværdigste af alle Mennesker.«

Jesus af Nasaret, korsfæstet under Pontius Pilatus, i Aaret 33 A. D., er Kristus, den evige Gud, og han aabenbarer sig for alle Folk. Han er den personlige Gud, hvorom den store græske Filosof Platon skrev og længtes, idet han siger: »Vi imødeser en Gud som vil vise os vor Pligt og borttage vort aandelige Mørke«. »Han er det højeste Ideal, og Jesu Idealer er«, som Francis af Assissi siger, »de højeste Idealer af alle. Hans Ideal for Individet er at det maa blive ham lig. Hans Samfundsideal er at Jordens Samfund maa blive lig det himmelske Samfund«.

Medens Napoleon var Fange paa St. Helena, sagde han til Grev Montholm: »Kan du sige mig hvem Jesus Kristus var?« Og da Greven svarede benægtende, sagde Napoleon

blandt andet: »Jeg tror jeg forstaar mig paa den menneskelige Natur . . . Ingen er ligesom ham. Jesus Kristus var mere end et Menneske. Kristus alene har haft Lykke til at opløfte det menneskelige Sind mod det usynlige, saa at det bliver ufølsomt overfor Tidens og Rummets Skranker. Over de 18 Aarhundreders Kløft imellem os gør Jesus Kristus endnu Fordring paa det, som over alt andet er vanskeligst at tilfredsstille. Han forlanger det, som en Filosof ofte forgæves beder om af sine Venner eller en Fader af sine Børn eller en Brudgom af sin Brud eller en Mand af sin Broder. Han forlanger Menneskets Hjerte. Han forlanger det fuldstændig for sig uden Betingelser, og med det samme er hans Forlangende givet. Vidunderligt. Tiltrods for Tid og Rum bliver Menneskesjælen med alle dens Kræfter, en Tilknytning til Kristi Rige. Alle som tror oprigtigt paa ham, erfarer denne mærkværdige, overnaturlige Kærlighed for ham. Dette Fænomen er uforklarligt. Det ligger over Menneskets skabende Evnes Synsvidder. Tiden, den store Udsletter, staar magtesløs overfor den hellige Flamme. Tiden kan hverken udtømme dens Styrke eller sætte en Grænse for dens Vidder. Dette er det som berører mig dybest. Jeg har ofte tænkt derpaa. Dette er det som beviser for mig Jesu Kristi Guddommelighed«. (Sentiment de Napoleon, Sur le Christianisme, Paris, 1864.) I Napoleons Udtalelser ligger den Hellighed som den Helligaand i sin store Indflydelse paa Jorden altid bærer Vidnesbyrd om til Menneskenes Hjerter, at Jesus Kristus er Guds Enbaarne Søn, at han er Verdens Liv og Lys, han er Vejen, Sandheden og Opstandelsen; han er Gud og Skaber; han er »Ordet«, betydende »Frelsens Budbærer«. Hans Ord indeholder det aandelige Liv som er i Stand til at berøre og oplyse Menneskenes Hjerter og Forstand.

Det er nedskrevet i Bibelen, tilgængeligt i alle civiliserede Lande, og i det sidste Aarhundrede ved Hjælp af det Britiske, Amerikanske og Tyske Bibelselskab oversat i flere Hundrede Tungemaal og spredt over hele Verden, i Sandhed en bogstavelig Opfyldelse af Jesu egen Profeti, at hans Riges Budskab skulde spredes over hele Jorden: ydermere naar han siger: »Naar jeg bliver ophøjet fra Jorden, skal jeg drage alle Mennesker til mig«, (Joh. Ev. 12) nemlig ved Hjælp af den Helligaand og det livgivende Ord som han talte, og opfylde hans Forlangende, og bibringe dem den »overnaturlige Kærlighed« for ham, som Napoleon siger, og endvidere bibringe Tro paa at han er deres opstandne Frelser og Lovgiver, hvis udgydte Blod vil rense dem fra al Synd i Liv og Død, ifølge den store og evige Forløsningsplan. (Rom. 3, Hebr. 7:24—28; 9:22—28).

I vor egen Slægt har denne Jesus Kristus — som er Gud, og i Stand til at aabenbare sig for alle Folk — oprejst en Profet for Folkene. Joseph Smith er hans Navn. For ham har Jesus aabenbaret sig personligt. Og blandt andet har han sagt til ham: »Hører og lytter til hans Stemme, som er fra Evighed til Evighed, den store JEG ER, ja, Jesus Kristus, Verdens Lys og Liv, et Lys som skinner i Mørket, og Mørket begriber det ikke; den samme som kom i Tidens Midte, og mine egne modtog mig ikke; men til saa mange som modtog mig, gav jeg Magt at blive mine Sønner, ja, endog saaledes vil jeg give til saa mange som vil modtage mig, Kraft til at blive mine Sønner. Ja, sandelig, sandelig siger jeg til eder, at den som modtager mit Evangelium, modtager mig, og den som ikke modtager mit Evangelium, modtager mig ikke. Og det er mit Evangelium: Omvendelse og Daab i Vand, og derefter kommer Daaben med Ild og den Helligaand, ja Trøsteren, som viser alle Ting, og lærer Rigets fredelige Anliggender.« (Pagtens Bog 39).

Ved en anden Lejlighed udtalte Jesus til den samme Profet: »Jeg giver eder Befaling, at I gaar ud blandt dette Folk og siger til dem, ligesom min Apostel Peter i ældre Tid: »Tro paa den Herre Jesus som var paa Jorden, og som vil komme igen, og som er Begyndelsen og Enden. Omvender eder, og bliver døbt i Jesu Kristi Navn, i Overensstemmelse med den hellige Befaling, for eders Synders Forladelse, og hvem som gør saaledes skal modtage den Helligaands Gave ved Haandpaalæggelse af denne Kirkes Ældster.« (Pagtens Bog 49:11—14).

Det var ved at lytte til denne Røst og Befaling fra Jesus at Hundrede Tusinder af Mennesker hvis Sjæle hungrede efter Sandhed og Retfærdighed, blev forvandlet til sagtmodige og heltemodige Efterfølgere af Jesus, Sønner og Døtre af Gud, i den første kristne Tidsalder, saavel som i vor Tid. Mange Mennesker i vor Tid siger i deres egen Selvtilfredshed med Tingene, i deres egen Selvretfærdighed, Visdom og undertiden aandelige Hovmod, omtrent saaledes: »Vi har opnaaet en høj Civilisation. Stadig gør vi nye Fremskridt. Stor er vor intellektuelle Magt til at underlægge os Jorden og gøre os til Herrer. Vi kan ikke indse at vi har nogen speciel Anledning og Trang til at omvende os til Jesus Kristus. »Men dertil svarer vi frimodig med Paulus, en af de største der nogensinde har forkyndt Omvendelse til Kristus, at tiltrods for vor lovpriste Civilisation, saa ser vi tydeligt i Dagslyset de Ting som skal omvende os fra, nemlig »Kødets Gerninger«, saasom Utugt (Hor), Urenhed, Afgudsdyrkelse (ogsaa af Smykker og Penge), Trolddom (ogsaa Spiritisternes Aandemaneri), Fjendskab (ogsaa

det internationale), Kid, Nid, Hidsighed, Rænker, Tvedragt, Partier (ogsaa tom Ære), Avind, Drukkenskab, Svir og lignende, hvorom jeg forud siger eder, ligesom jeg ogsaa før har sagt, at de som arver saadanne Ting, skal ikke arve Guds Rige«. Og de er netop derfor blandt de væsentlige Ting som vi skal omvende os fra, før vi kan blive Guds Sønner og Døtre, og modtage Daaben af Vand og den Helligaand og Ild, hvis aandelige Frugter i de samme Udtalelser af Paulus er: Kærlighed, Glæde, Fred, Langmodighed, Mildhed, Godhed, Trofasthed, Sagtmodighed, Afholdenhed. (Gal. 5). Et Menneske som af sit Hjerte, Sjæl, og Sind omvender sig til Kristus, og bliver døbt, vil ved den nye Aand det modtager, ogsaa faa en naturlig Afsky for Tobaksrygning, thi det er en daarlig Vane, som er uforenelig med Guds rene Aand. Et Menneske som oprigtigt omvender sig til Kristus, vil ofre timelige og aandelige Talenter for hans Sags Udbredelse. Guddomslyset, som har fæstet Bo hos dette Menneske, vil meddele sig til Omverdenen. Og »Kristus indbyder alle til at komme til ham, og nyde af hans Godhed; og han fornægter ingen som kommer til ham, sort eller hvid, Træl eller fri, Mand eller Kvinde; og han ihukommer Hedningerne, og alle er lige for Gud, baade Jøde og Hedning«. (Mormons Bog, II Nephi 26:33).

Vil du, o Menneske, lukke dit Hjerte og dit Hjems Dør for disse Lærdomme, og de virkelige aandelige, og dermed timelige Velsignelser (ikke Fantasi); thi Kristus er i Stand til at holde sine Løfter, da staar din evige Fremtids Lyksalighed i stor Fare, fordi du paa din egen selvretfærdige, egenkærlige Grundvold udelukker dig selv fra Kristi Samfund, ogsaa kaldet »Guds Rige«, og ikke fordi Gud vil det. Og deri ligger een stor Betydning af Menneskets frie Viljes Brug.

Og dog er det Folk som repræsenterer disse Lærdomme og vidunderlige Velsignelser fra den personlige Gud — nemlig »Jesu Kristi Kirke af Sidste Hellige« (af Verden ogsaa kaldet »Mormoner«, paa Grund af Troen paa Aabenbarelsen af Mormons Bog) — blevet misforstaaet og bagtalet af onde Tunger og uvidende Bagvaskere. For at være tolerant mod nogle af dette Folks Modstandere, kan det siges at de handlede i Uvidenhed og aldeles forkert Nidkærhed, ligesom det var Tilfældet med mange af Jesu Fjender under hans jordiske Mission. Nogle har i Traktatform udbredt saadanne Advarsler som »Luk Døren for Mormonerne«, hvor de gør gældende, at Mormonernes Virksomhed i Danmark er grundlovstridig, idet de citerer Grundlovens Paragraf 76, og siger »intet maa læres som strider mod Sædeligheden«. »Dette gør Mormonerne«, siger de i Traktaterne.

»Mormonerne« kan henvise til de før nævnte Udtalelser af Paulus, Jesu Apostel, Udtalelser som de tror paa, at intet uomvendt eller sædeligt urent Menneske kan komme i Guds Rige. Sand »Kyskhed« er et af »Mormonernes« vigtigste Lærepunkter, som ogsaa er fremholdt i en af deres vigtigste Lærebøger (Pagtens Bog), hvori Jesus Kristus blandt andet siger til Folket ved Profeten Joseph Smith: »Du skal elske din Hustru af hele dit Hjerte og skal henvende dig til hende og ingen anden; og den som ser paa en Kvinde med seksuelt Begær, skal fornægte Troen, og skal ikke have Aanden, og hvis han ikke omvender sig, skal han udkastes (af Menigheden)«. (Pagtens Bog 43). Vi ved godt at at disse Modstandere hentyder til at der for mange Aar siden blandt de Sidste Dages Hellige var nogle der havde mere end een Hustru. Men det var kun to Procent blandt dem som havde mere end een Hustru, og alt Polygami blev standset ved Kirkens »Manifesto« 6. Oktober 1890. Nedskriveren, som er eders Landsmand, og har levet blandt »Mormonfolket« i over 26 Aar, kan bære Vidnesbyrd om at Gud kun tillod at Polygami blev praktiseret under visse hellige Betingelser, og for at give Kvinden Tilladelse til et ærbart Ægteskab for at opfylde sit Skabelses Maal, og fordi under en vis Periode i Kirkens Historie, flere Kvinder end Mænd sluttede sig til Kirken. Men et saadant Standpunkt med Hensyn til Ægteskabet har ikke eksisteret i over 40 Aar. De Sidste Dages Hellige tror paa Mormons Bog, hvori der siges til en af de amerikanske Oldtidsprofeter: »Thi om jeg vil oprejse min Sæd (menende med mere end Hustru), siger Hærskarernes Herre, saa vil jeg befale mit Folk; ellers skal de adlyde disse Ting«, (nemlig kun at have een Hustru) (Jakob Brev 2). Gud borttog denne midlertidige Befaling, da han ved sin Tjener, Præsident Wilford Woodruff, befalede Polygamiets Ophør. Nedskriveren indskyder denne oplysende Paragraf, af Hensyn til de mange Bagvaskelser og falske Beskyldninger fra Modstandernes Side, og af Hensyn til hæderlige og sundt tænkende Mennesker. Og naar Gud midlertidigt af visse Hensyn tillod en saadan Sag i sin Kirke, saa burde vi andre være forstandige nok til ikke at kritisere Herren derfor, eller den som udøvede det i al Ærbarhed og Kyskhed, heller ikke med uberettiget Kritik sige, at det af denne Aarsag ikke kunde være den rigtige Jesu Kristi Kirke.

(Fortsættes.)

DEN DANSKE MISSION.

ANKOMST.

Ældste Leland M. Olsen og Søster Beulah F. Olsen ankom til den Danske Mission Mandag den 14. Marts 1932. Broder og Søster Olsen er fra Logan, Utah. De er begge blevet beskikket til at virke i Københavns Distrikt, Broder Olsen i Helsingør Gren og Søster Olsen i Københavns Gren.

Vi byder disse Søskende hjertelig velkommen til den Danske Mission og nedbeder Herrens Velsignelse over dem i deres Arbejde.

Holger M. Larsen,
Missionspræsident.

DISTRIKTSKONFERENCEN I ODENSE.

Den regulære Foraarskonference blev afholdt i Odense den 6. Marts. Missionspræsident Holger M. Larsen og Distriktets Missionærer var til Stede.

Konferencen begyndte med Søndagsskole Søndag Morgen, hvor der blev holdt en regulær Diskussionklasse. Mange interessante og gavnlige Ting blev forklaret af Missionspræsidenten. Til Stede var 25.

Om Aftenen blev der afholdt et offentligt Møde, hvor et interessant Program blev udført. Dette bestod af Taler af Ældsterne Arthur Dent og Grant S. Nielsen samt Missionspræsident Holger M. Larsen. Musikalske Numre blev givet af en Kvartet, under Ledelse af Ældste David L. Larsen.

En god Aand var til Stede under hele Konferencen, og der har i de sidste 6 Maaneder fundet en betydelig Fremgang Sted.

Som Afslutning paa Konferencen blev der Mandag den 7. Marts afholdt et Missionærmøde.

DØDSFALD I ODENSE GREN.

Søster Stine Marie Nielsen, Medlem af Odense Gren, afgik ved Døden Tirsdag den 8. Marts og blev begravet den følgende Fredag.

Begravelseshøjtideligheden blev afholdt i Gamlehjemmets Kapel. Til Stede var nogle faa Venner. Sangen: »Da Kristi Kirke« blev sunget, hvorefter der var Bøn ved Distriktspræsident Grant S. Nielsen. Missionspræsidenten gav en kort, men passende Tale. Efter at Sangen: »O, min Fader« var afsunget, var der Taksigelse ved Ældste David L. Larsen. De Tilstedeværende fulgte Baaren til Kirkegaarden, hvor Graven blev indviet af Missionspræsident Holger M. Larsen.

Søster Nielsen blev født i Sønderjylland den 7. Maj 1856.

Hun blev døbt den 14. Juli 1881 og har været en trofast Søster i Kirken i over 50 Aar. Hun havde et stærkt Vidnesbyrd om Evangeliet, og hun aflagde sit Vidnesbyrd til Missionærerne omtrent en Uge før hun døde.

DEN NORSKE MISJON.

VÅRKONFERENSENE.

Vårkonferensene 1932 vil blive avholdt som følger:

Trondheim	2., 3. og 4. April.
Bergen	9., 10. og 11. April.
Oslo	16., 17. og 18. April.

Distriktspresidentene opfordres til å sørge for, at de programmer, som blev utsendt for en tid siden, blir gjennemført.

AVLØSNINGER.

Eldste Herald La Mar Carlston blev hederlig avløst fra sitt arbeide i den norske misjon med tilladelse til å reise hjem. Han avreiste fra Southampton den 3. mars med S.S. »President Harding«.

Vi nedbeder Herrens rige velsignelse over eldste Carlston i fremtiden.

Eldste Earl Eugene Jensen, som har arbeidet i den norske misjon i de sidste 24 måneder, er blitt hederlig avløst for å vende tilbake til sitt hjem i Rexburg, Idaho.

Han vil avreise fra Southampton den 17. mars med S.S. »President Roosevelt«.

Vi ønsker eldste Jensen en behagelig reise hjem og beder, at Herren vil velsigne ham i fremtiden.

NY MISJONSSEKRETÆR I DEN NORSKE MISJON.

Til å efterfølge eldste Herald La Mar Carlston, der har virket som misjonssekretær, er blitt beskikket eldste Evan L. Christiansen, der for kort tid siden ankom til den norske misjon.

Vi ønsker ham lykke i hans nye arbeide.

FORFLYTTELSE.

Eldste Joseph A. Gundersen blev avløst fra sitt arbeide i Oslo gren i Oslo distrikt og er blitt beskikket til å arbeide i Trondheims gren, Trondheims distrikt, sammen med distriktspresident Marvin Benson.

DØDSFALL I HAUGESUND.

Søster Gurine Madsen, 83 år gammel, medlem av Haugesund gren, Bergens distrikt, avgikk ved døden den 31. januar 1932 efter en langvarig sykdom. Begravelsen fandt sted den 5. februar, under ledelse av den Lutherske Kirke.

Hyrum D. Jensen,
Misjonspresident.

PRÆSTEDØMMET

KREDSLÆRERNES LEKTIE FOR APRIL.

Fasteoffer.

Kirken lærer, at vi skal altid bede, og at vi skal faste i visse Perioder, da disse Ting er gode Midler til at erholde den Ydmyghed, som er nødvendig for at komme i nær Forbindelse med Guddommen. Og en maanedlig Fastedag er blevet fastsat for hele Kirken. De Hellige er blevet opfordret til at bevidne deres Oprigtighed i Fasten ved at bringe et Offer til de fattige den Dag. Og dersom alle de Hellige kunde blive enige om at give mindst det, som to Maaltider vilde koste dem, saa vilde Nød og Mangel blandt de Hellige blive afhjulpet. Vi maa erindre, at de Hellige blandt os er Herrens fattige, og at Nød maa afhjælpes uden Hensyn til, om den, der modtager Hjælpen, er værdig eller ikke. Dersom vi forsømmer de fattige, saa at deres Bønneraab forgæves skal stige op til Naådens Trone, saa vil der blive en Disharmoni i det Bønnekor, som stiger op fra os andre. Lad os gøre vort til, at dette ikke skal ske.

SØNDAGSSKOLEN

NADVERVERS FOR APRIL.

Han døde, vor Forløser stor,
For Fred at bringe til vor Jord.
Et Sonoffer for Synd han var,
Den brudte Lov han sonet har.

FORSLAG TIL EMNER FOR 2½ MINUTTERS TALER.

Juniorklassen:

1. Hvorfor tror jeg, at Tro paa Gud er det eneste virkelige Grundlag i Livet?
2. Hvorledes skal jeg lære Gud at kende?

Børn over 10 Aar:
1. Hvad skal jeg være aller mest taknemmelig for?
2. Kristi Besøg i Synagogen.
3. Ved Sikars Brønd.
4. Den store Fiskedræt.

Børn under 10 Aar:
1. Jakobs Drøm.
2. Josef bliver solgt til Ægypten.

MEDDELELSE.

For Søndag den 10. April er der ingen Lektier, da denne Dag vil blive benyttet til at indhente Lektier, som er blevet tilovers, og ligeledes til en kortfattet Oversigt over de sidste Maaneders Lektier. Søg ved Spørgsmaal at opfriske Hovedindholdet af de Lektier, som har været gennemgaaet i Løbet af de sidste Maaneder.

HVORLEDES MAN SKAL KENDE GUD.*

1. *Mennesket kan ikke opdage Gud uden Hjælp.* I alle Tider har Spørgsmaalet om Guds Egenskaber og Eksistens beskæftiget Menneskets Sind. Og, underligt nok, er man ikke kommet til nogen Enighed, hverken hos lærde eller ulærde. De, som tror paa ham, har forskellige Opfattelser af, hvorledes han er, og de, som fornægter hans Eksistens, gør saa af forskelligartede Grunde.

2. Det vil være godt at bemærke, at dersom ikke Guddommen selv havde taget Initiativet til at aabenbare sig for Mennesket, saa vilde Mennesket for altid forblevet uvidende om Guds Eksistens, thi, som vi allerede har set, er Mennesket ikke i Stand til at gøre denne Opdagelse selv. Guds Besøg hos Menneskene var derfor ikke nogen Følge af bestemte Egenskaber hos de Mennesker, han besøgte, men kun en helt frivillig Handling fra Guds Side.

3. *Gud aabenbarer sig.* Da Gud aabenbarede sig til Adam, var det i Lighed med, at der i Barnets Liv er en Periode, da det trænger til den største Hjælp, men senere, naar Barnet har lært at gøre Tingene selv, er Hjælpen mindre paakrævet. Men Menneskene har, ligesom Børn, den Evne, at de glemmer, hvad der bliver fortalt dem, og i begge Tilfælde er det kun ved stadig Gentagelse, at Lektien tilsidst bliver lært.

* Lektie for Søndagsskolens Senior- og Juniorklasser 27. Marts.

4. Og derfor har Gud ved talrige Anledninger aflagt gentagne Besog til Jorden. Skont Gud havde vist sig for Adam, fandt han det alligevel nodvendigt at genoptage Forbindelsen med sit Folk i Noas Dage.

5. Ligeledes blev der aflagt lignende Besog i Abrahams, Jakobs og Moses' Dage. I Tidens Midte sendte Faderen sin Enbaarne Son, som var Faderens udtrykte Billede, blandt Folket, for at de kunde kende ham. Efter sin Korsfæstelse blev Kristus hos dem for en Periode af 40 Dage, og derpaa opsteg han til Himmelen. Umiddelbart derfter viste han sig for Indbyggerne paa det vestlige Fastland, og efter at han havde opholdt sig hos dem for en kort Tid, forlod han dem med den Udtalelse, at han endnu havde andre af sin Fold, han skulde besoge.

6. Derpaa fulgte en Periode af 1800 Aar, da den kristne Verden ikke modtog noget Besog fra Faderen.

7. Men atter, i Aaret 1820, kom baade Faderen og Sonnen til Jorden og aabenbarede sig for den unge Profet Joseph Smith. Besoget kom som Svar paa en brændende Bon. Det Budskab, de bragte, var kort og enkelt. Nogle faa Aar senere viste Jesus sig for Joseph Smith og Oliver Cowdery i Kirtland Tempel.

8. Hensigten er at vise, at Mennesket ikke selv har opdaget Gud, men at Gud af sin egen Vilje aabenbarede sig til Mennesket. Dersom dette ikke havde fundet Sted, vilde Mennesket endnu have været uvidende baade om Guds Natur og Eksistens.

9. I Sammenligning med det uhyre Antal Mennesker, som har beboet Jorden, saa er der meget faa, der har haft det Privilegium at modtage Besog fra Gud. Man véd ikke helt ud, hvorfor dette er saaledes. Vi kan imidlertid være forvisset om, at dersom det var for Menneskets Bedste, vilde disse Besog have været mere almindelige og mere hyppige. Det synes imidlertid paa den anden Side, som om Mennesket vinder storre Styrke ved at vandre i Tro end i Beskuelse. Heldigvis har Gud gjort det muligt for ethvert menneskeligt Væsen at kende til hans Eksistens. Dette Middel er ikke nyt. Det er det gamle Lofte om Belonning for trofast Bon.

10. Skont Loftet har almindelig Anvendelse, saa er de Betingelser, hvorpaa det er bygget, hverken enkle eller almindelige. »Men lad ham bede i Tro, ikke tvivlende, thi den, som tvivler, er lig en Havets Bolge, der drives og kastes af Vinden.« En omhyggelig Granskning af denne Paastand aabenbarer den Kendsgerning, at disse Forhold er ligesaa nodvendige for Opfyldelsen af Forjættelsen som de Forhold, som kræves for et godt Resultat af et videnskabeligt Eksperi-

ment, og er maaske mere vanskelige at skaffe tilveje, thi det er ikke alle, der er i Stand til at nærme sig Herren med absolut Tillid til, at Bønnen vil blive hørt.

11. Uddannelse og teknisk Erfaring er ikke absolut nodvendig for at frembringe Tro og Tillid. Tværtimod, disse Egenskaber findes til en vis Grad hos alle Guds Børn. Tillid til Gud og Tillid til menneskelige Væsener er den Grund, hvorpaa Civilisationen er bygget. Og den Person, som har tabt denne Gave, er ulykkeligt stillet.

12. Det er særligt guddommeligt, at Proven paa Guds Eksistens kan stilles af alle Mennesker, fattige saavel som rige, lærde saavel som ulærde. Det vilde ikke være retfærdigt, om saa ikke var Tilfældet.

13. Selv om det er sandt, at vel uddannede Mennesker har den Fordel, at de har Kendskab til talrige Ting, som tilskynder en til at tro paa Guds Eksistens, saa er disse Kendsgerninger ikke egentlig grundlæggende, men snarere understøttende.

14. Bonnens Virkekraft er blevet draget i Tvivl af den Grund, at den ikke altid fører til de ønskede Resultater.

15. Der er hovedsagelig to Aarsager til, at man bliver skuffet med Hensyn til Bon, nemlig manglende Oprigtighed og Visdom med Hensyn til de Ting, man beder om. For det første har Gud givet sine Forjættelser paa Betingelse af urokkelig Tro, og dette er ingen enkel Sag, som vi allerede har set. For det andet er Menneskene, i Sammenligning med Guds Alvidenhed, kun Børn, og de beder tit om Ting, som de ikke burde faa. Forældre har lignende Erfaringer med deres Børn. Bonnen maa derfor være oprigtig og rimelig.

16. Bønnen bliver undertiden angrebet, fordi ingen kan forklare Nødvendigheden af Tro i Forbindelse med den. Denne Indvending er meget ulogisk, for hvor findes det Fænomen, hvor alle fundamentale Faktorer er forklaret? Hvem véd f. Eks., hvorfor vulkansk Lava stiger op fra Jordens Indre? Og dog véd vi alle, at dette er Tilfælde. Vi véd ligeledes, at Menneskets Sind maa være i en passende Tilstand, for at det kan være i Stand til at nyde Musik, Naturskønhed og Føde. Gud erklærer, at en lignende Sindstilstand er nødvendig for effektiv Bøn.

17. De, som benægter Bønnens Virkekraft og -evne, anbringer sig selv i samme Kategori som den Person, der vil nægte at trykke paa en elektrisk Afbryder, fordi han ikke troede paa Muligheden af elektrisk Belysning. En Professor ved et Universitet sagde en Gang, at han ikke troede paa Bøn, og indrømmede samtidigt, at han aldrig havde bedt. Alt,

(Fortsættes.)

SKANDINAVIENS STJERNE

Et halvmaanedligt Tidsskrift for Jesu Kristi Kirke
Af Sidste Dages Hellige.
Oprettet i Aaret 1851.

Ansvarshavende Redaktør:	Redaktionssekretær og Translatør:
Holger M. Larsen	Eva M. Giertsen

1830 — 6. APRIL — 1932.

Kirken kan atter fejre sin Fodselsdag. Det er nu 102 Aar siden, Kirken blev organiseret, og vi er taknemmelige for den Fremgang, Kirken har haft, og for alle de Velsignelser, som vi, som Medlemmer, har modtaget gennem denne vidunderlige Organisation.

Der har været profeteret af Profeten Joel, at i de sidste Dage skal »Jeg, Herren, eders Gud, udgyde af min Aand over alt Kod«. Vi kan i Sandhed sige, at dette er gaaet i Opfyldelse. Herren har velsignet Menneskenes Børn mere i de sidste 100 Aar end nogensinde for i Verdens Historie.

Det er ikke alene de Sidste Dages Hellige, som har nydt godt af Herrens mange Velsginelser, men det er Verden som et Hele.

Lad os tænke tilbage paa alle de store Velsignelser, som Verden har nydt, siden Evangeliet blev gengivet til Jorden.

Vi kan i Sandhed sige, at det sidste Aarhundrede har været en Periode af Lys og Kundskab paa alle mulige Omraader. Det har været en mekanisk saavel som en videnskabelig Alder.

Nogle af Tidernes største Aander har været paa Jorden, og Lys og Kundskab har været spredt.

Vi har alle nydt Gavn og Velsignelse af disse Ting og burde paaskonne det Privilegium, som vi har, nemlig at leve paa Jorden i denne Tid, da Evangeliet er her.

Det er gerne Skik og Brug at give Fodselsdagspresenter. Den bedste, vi kan give i Dag, er denne: »Lev Evangeliet og bevis din Paaskonnelse og Taknemmelighed ved Efterlevelsen af dets frelsende Principper.«

Vi ønsker Kirken til Lykke. Maa den vokse og trives og rulle frem, indtil den opfylder hele Jorden. *H. M. L.*

(Fortsat fra Side 155.)

hvad Religionen beder om, er, at dens Paastande maa blive provet med den samme Omhu som andre af Livets Problemer.

18. *De Sidste Dages Helliges Vidnesbyrd.* Tilslut skulde det siges, at næsten alle Medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige bærer brændende Vidnesbyrd angaaende Guds Eksistens. Der er imidlertid meget faa, der har haft guddommelige Besog, og dog taler de med en Forvisning, som kun kan komme fra fuldstændig Overbevisning. Gud har selv sagt, at de, som kommer til ham i Tro, skal komme af sig selv. Hans Forjættelse er en Opfordring til alle Mennesker.

Spørgsmaal.

1. Hvilke Kendsgerninger overbeviser os om, at Problemet med at opdage Gud og hans Natur ikke er blevet behandlet paa den rigtige Maade, det vil sige fra Videnskabens Side og fra Verdens som et Hele?
2. I de faa Tilfælde, vi har Kendskab til, hvem var det der, som var ansvarlig for, at Gud aabenbarede sig for Mennesket?
3. Hvorfor har Gud, gennem forskellige Perioder i Verdens Historie, vist sig for Menneskene her paa Jorden?
4. Hvilke Midler er blevet givet os for at lære angaaende Guds Eksistens, og som medfører et Løfte om Belonning, dersom det bliver rigtigt anvendt?
5. Hvad er Hovedaarsagerne til, at man undertiden ikke modtager det, man beder om i en Bøn?
6. Hvorfor maa de Betingelser, som medfølger dette Løfte, opfyldes saa nojagtigt?
7. Kan en Person benægte Virkningerne af noget, som han ikke selv har provet? Hvorfor?

GUDS NATUR.*

1. Den eneste Kilde til Underretning angaaende Guds Natur og Egenskaber er Udtalelser fra dem, som hævder at have set ham, ligeledes af dem, som paastaar at have profetiske Syner.

2. Denne forste Udtalelse i denne Artikel vil maaske ikke synes antagelig for mange Mennesker, da der findes nogle Mennesker, som ikke tror paa Skrifterne, men som dog hæv-

* Lektie for Søndagsskolens Senior- og Juniorklasser 3. April.

der meget bestemte Opfattelser med Hensyn til Guds Natur. Saadanne Mennesker erholder deres Opfattelse mere fra Udledning end fra Iagttagelse og er derfor sandsynligvis tilbojelige til at begaa alvorlige Fejltagelser. Man kan derfor sige, at dersom den Beretning om Gud, som findes i Skriften, ikke er paalidelig, saa er hele Verden totalt uvidende med Hensyn til Gud, thi der har aldrig nogensinde været opdaget nogen anden Beretning om ham paa nogen anden Maade.

3. *Overensstemmelse i Skriften.* Vi finder i Skrifterne en fuldstændig Overensstemmelse med Hensyn til Guddommens Natur og Egenskaber. Af alle Forfattere betragtes han her for at være Menneskehedens virkelige Fader, iklædt et Menneskes Form og selve Levendegorelsen af Kærlighed og Tilgivelse. Denne Enhed i Opfattelse hos Profeterne er et stærkt Bevis paa deres Inspiration og ogsaa paa Nojagtigheden af deres Udtalelser.

4. Det er fortalt, at Gud har skabt Adam og Eva i sit eget Billede (I. Mos. 1: 27), og dette efterlader ingen som helst rimelig Grund til at tvivle paa Naturen af hans Personlighed.

5. Jesus, som af Apostlen Paulus paastaas at være det udtrykte Billede af Faderens Person (Hebr. 1: 3; Joh. 1: 1—14), kom ned blandt Menneskene og viste sig at være i Besiddelse af alle de fysiske Karaktertræk hos et menneskeligt Væsen. Han spiste og drak sammen med sine Disciple paa en helt menneskelig Maade.

6. Det Forhor, som blev afholdt over ham, og ligeledes hans Korsfæstelse, syntes ikke, i det store og hele, at være meget forskelligt fra det, som blev foretaget med almindelige Mennesker. Han blev fort fra en Domstol til en anden, og tilsidst blev han saa udmattet, at da han blev tvunget til at bære det Kors, hvorpaa han blev korsfæstet, segnede han under Byrden. Hans aandelige Pine, da han hang paa Korset, blev uden Tvivl storre ved den fysiske Lidelse, han maatte gennemgaa. Senere, da hans Legeme blev lagt i Graven, blev det behandlet paa den sædvanlige Maade. Disse Omstændigheder er af stor Betydning med Hensyn til det, som fulgte.

7. *Jesu Personlighed efter hans Opstandelse.* Efter Opstandelsen forvekslede Maria hans Legeme med Gartnerens. Senere viste han sig for sine Disciple, som blev bange, da de troede, at de saa en Aand, men han beroligede dem og sagde, at de skulde fole paa ham, og derefter spiste han sammen med dem.

Senere samlede han sine Disciple om sig, og medens de stod som lamslaaede af Forfærdelse, opfor han til Himmelen. Og medens de stod der og saa op, viste to Mænd i hvide Klæder sig for dem og sagde: »I Mænd fra Galilæa, hvorfor staar

I og stirrer op mod Himmelen? Denne samme Jesus, som blev optagen fra eder til Himmelen, skal komme igen paa samme Maade, som I har set ham fare op til Himmelen.« (Ap. G. 1: 11.)

Saaledes efterlader de jodiske Skrifter intet Rum for Tvivl om, at baade Faderen og Sonnen eksisterer i Skikkelse af menneskelige Væsener, og at den genopstandne Frelser, naar han vender tilbage til Jorden, vil besidde et Legeme, ligesom han gjorde, da han opsteg til Himmelen.

Den opstandne Frelser viste sig ogsaa for sit Folk, Nephiterne, paa det vestlige Fastland. Han blev hos dem i flere Dage og forklarede Evangeliet for dem i al Enkelhed og forlod dem derefter. (III. Nephi, Kap. 11—28.)

8. *Guddommelige Besøg i den nyere Tid.* Guds Besog paa Jorden i den nyere Tid kræver speciel Opmærksomhed. Joseph Smith, som den Gang var i sit 15. Aar, var kommet i stor aandelig Vanskelighed paa Grund af de mange forskellige religiose Idéer, som herskede. Han opdagede et Løfte i Skrifterne, som tilskyndede ham til at søge Vejledning hos Herren. (Jak. 1: 5.) Derfor gik han om Foraaret 1820 ud i en lille Lund paa sin Faders Farm i Nærheden af Palmyra, New York, og bad oprigtigt om Hjælp fra Herren. Joseph havde næppe begyndt at bede, før han blev angrebet af den onde Magt og holdt paa at blive overvundet, da Faderen og Sonnen stod for ham i al deres Herlighed. Den ene af disse Personer sagde om den anden: »Dette er min elskede Son, hor ham.« Derefter fik Joseph Instruktioner angaaende forskellige Ting, og de to forlod ham.

9. Atter, da Templet var blevet fuldfort i Kirtland og overgivet til Herren, stod Jesus Kristus paa Talerstolens Brystværn og blev set baade af Joseph Smith og Oliver Cowdery. (Pagtens Bog 110: 2—3.)

10. Der er blevet gjort Indvendinger mod denne saakaldte »menneskelige« Opfattelse af Gud paa det Grundlag, at Folk, som tidligere har boet paa denne Jord, har haft en lignende Opfattelse. Men selv om dette var Tilfældet, hvilken Betydning har det? Er hoj Alder noget Bevis paa, at en Opfattelse er værdilos? Nej, Proven paa en Opfattelse er ikke et Sporgsmaal om Tid, men snarere den Maade, hvorpaa den har overlevet Tidens Virkninger. Og i denne Henseende er det mere sandsynligt, at en gammel Opfattelse er sand end en ny, siden den har overlevet flere Vanskeligheder. Man kan derfor sige, at denne Opfattelse af Gud har bestaaet Tidens Prove.

11. De Aabenbaringer, som er givet til Joseph Smith og Oliver Cowdery, er maaske alle Tiders mest betydningsfulde Aabenbaringer, da de bekræfter alle tidligere Aabenbaringer

og for altid skulde afgøre ethvert Tvivlsspørgsmaal angaaende baade Faderens og Sønnens Natur og Egenskaber.

12. Det er interessant at overveje, hvad der vil ske, dersom Verden vilde anerkende disse Aabenbaringer og saaledes blive bekendte med den sande og levende Gud — Gud, deres Fader, hvis eneste Værk og Hensigt er at tilvejebringe deres Lykke for Nutiden og Fremtiden. Men i Stedet foretrækker de fleste af hans Børn at strides med hinanden angaaende ham eller at forblive ligegyldige ligeoverfor hans Eksistens. Og sandsynligvis paa Grund af, at denne Tilstand hersker, har Herren atter aabenbaret sig i denne Tid og Slægt, for at hans Børn atter kunde kende ham — deres Fader og Gud.

13. Tilsidst, i Betragtning af Menneskets Evne til at skride fremad og dets Evne til delvis at kontrollere Naturen, er det ikke urimeligt at antage, at dets Fader, Jordens Skaber, som har eksisteret fra Evighed af, skulde være et forherliget Forbillede af Mennesket. Men der vil komme mere om dette i en anden Lektie. Det store Budskab, som de Sidste Dages Hellige frembærer for Jordens Indvaanere i Dag, er, at Gud har aabenbaret sig i den sidste Tid, at han er vor levende Fader, og at han er villig til at besvare vore Bønner og lede os paa Frelsens Sti.

Spørgsmaal.

1. Hvad er den eneste paalidelige Kundskabskilde angaaende Guds Natur og Egenskaber?
2. Hvorledes kan vi bevise, at andre Kilder ikke er paalidelige?
3. Nævn nogle af de Skriftsteder, som henviser til Jesu og Faderens Personlighed.
4. Hvorledes stemmer disse overens med de Beskrivelser, som blev givet af Profeten Joseph Smith efter hans Syn?
5. Er den Kendsgerning, at Troen paa at Gud ligner et Menneske i Skikkelse og Egenskaber har eksisteret saa lang Tid, et Bevis paa Sandheden af denne Tro? Hvorledes?
6. Hvorfor er de Aabenbaringer, som blev givet til Joseph Smith og Oliver Cowdery, maaske de mest betydningsfulde af alle Aabenbaringer, som er givne?

De fleste af os vil gøre alt for at blive gode — undtagen forandre vor Levemaade.

En Mening er et Standpunkt mellem Kundskab og Uvidenhed.

Lektier for Børneklasser (10—14 Aar).

27. Marts.

VED SIKARS BRØND.

Hjemmestudium for alle Elever: Johannes Ev. det 4. Kapitel. Det er af meget stor Betydning for alle de kommende Lektier, at det bestemte Hjemmestudium bliver udført, da det er meget trættende og lidet anbefalelsværdigt at have denne Oplæsning i Klassen, og det paa den anden Side er umuligt at faa noget særligt Udbytte af Lektien uden at læse denne Henvisning til Bibelen.

Kristus fortsatte at give sine vidunderlige Lærdomme, og hans mægtige Budskab tiltrak flere Disciple hver eneste Dag. Derfor begyndte Farisæerne at blive misundelige, og allerede paa et tidligt Stadium af hans Løbebane hernede begyndte de deres Forfølgelser.

Efter adskillige Timers Rejse ankom det lille Følge til Sikars, hvor Jakobs Kilde ligger. Medens hans Disciple gik ind i Byen for at købe Mad, satte Jesus sig ned ved Kilden for at hvile, thi han var træt.

Medens han sad der, kom en samaritansk Kvinde, en af dette foragtede Folk, som alle gode Jøder prøvede at undgaa. Til hendes store Forbavselse bad Jesus hende om en Drik. Hun mindede ham om det store Fjendskab, som var mellem Jøder og Samaritaner, men Frelseren sagde, at dersom hun havde vidst, hvem han var, vilde hun have bedt ham om at give hende at drikke af Livets Vand, det Vand, som var saaledes, at den, som drak af det, aldrig vilde tørste igen. Under Samtalen fortalte han hende, at det ikke saa meget kommer an paa Stedet, hvor man tilbeder, som paa Aanden, hvori Tilbedelsen sker. Han fortalte hende saa mange Ting, at hun forstod, at han var meget klog, og hun spurgte ham, om han var en Profet. »Men,« sagde hun, »jeg véd, at Messias vil komme, som er Kristus, og han vil fortælle os om alle Ting.« Da sagde Jesus til hende: »Det er ham, som taler med dig.«

Kvinden ilede til sine Venner med det glade Budskab: »Kom og se en Mand, som har fortalt mig mere, end jeg nogensinde har vidst. Mon han ikke er Kristus?« Mange troede hende og gik med hende, og de bad Jesus om at blive hos dem og undervise dem om Sandheden.

Jesus blev hos dem og viste saaledes sine Disciple et Eksempel paa Tolerance og lærte dem, at Evangeliet ikke er for Jøder alene, men ogsaa for et saa foragtet Folk som Samaritanerne. Disse Samaritaner blev overbeviste, thi de sagde til Kvinden: »Nu tror ogsaa vi, ikke paa Grund af dine Ord; for

vi har hort ham selv og véd, at dette er i Sandhed Kristus, Verdens Frelser.«

Sporgsmaal.

1. Hvorfor forlod Jesus Judæa?
2. Hvorfor gik han gennem Samaria?
3. Hvilket Forhold var der imellem Joder og Samaritaner?
4. Hvilket Budskab bragte Jesus til den samaritanske Kvinde?
5. Hvad var Resultatet af dette?

---

3. April.

»EN PROFET BLIVER IKKE FORAGTET UNDTAGEN PAA SIT EGET HJEMSTED«.

Hjemmestudium: Math. 13: 54—58; Luk. 4: 16—30.

Efter at Jesus havde været i Samaria, kom han sammen med sine Disciple til Galilæa, hvor han prædikede til Folket og hjalp dem, som havde Tro paa ham. Han blev godt modtaget af Folket overalt, og det saa ud, som om de vilde annamme hans Lærdomme.

Nu skulde han vende tilbage til sin Fodeby, Nasaret, og det saa ud, som om Frelseren havde en Folelse af, at han ikke vilde blive saa godt modtaget der. Han var atter blandt sine gamle Kammerater og Venner, og hvorfor skulde han ikke vente at blive godt modtaget?

Han vendte tilbage som en Lærer, som en Rabbiner, som Messias, og han vidste, at hans Modtagelse vilde blive anderledes, end om han blot havde været en almindelig Borger, som havde været borte for nogen Tid.

Da Jesus kom til Nasaret, gik han til Synagogen, den Kirke, hvor han havde modtaget sin forste religiose Undervisning. Som han havde plejet at gore i andre Synagoger, gik han ogsaa her op til Forhojningen og blev overrakt den Pergamentrulle, som indeholdt Dagens Tekst. Forsamlingen lyttede meget interesseret, medens han læste, thi var ikke dette den Mand, som var vidt beromt paa Grund af store Undere og Mirakler, og vilde han ikke noget endnu mere vidunderligt her blandt sine egne Venner?

Da Jesus holdt op at læse, fortalte han dem, at han var den Messias, som han netop havde læst om. Hvad? Var ikke han Tommermandens Son, som havde boet iblandt dem? De vilde ikke tro paa alt det, han sagde, dersom han ikke vilde vise dem nogle vidunderlige Tegn for at bevise sin Magt.

Jesus forstod, hvorledes de folte, og kunde maaske have

tilfredsstillet dem ved at udføre et Mirakel. Men han udførte kun Mirakler og Undere for dem, som havde Tro, ikke for at tilfredsstille Menneskenes Nysgerrighed. Han mindede dem om, at ingen Profet bliver anerkendt paa sit eget Hjemsted. Dette gjorde dem saa vrede, at de jagede ham, som kunde have hjulpet dem mere end nogen anden, ud fra deres Synagoge, ud til en Klippe, for at de kunde styrte ham ned og dræbe ham. Kristi Mission var dog endnu ikke fuldført, saa de havde ikke Magt til at dræbe ham. Han stod op og gik roligt bort. Han besøgte mange Byer og forkyndte Evangeliet for dem og udførte Undere for dem, som havde Tro.

Endnu en Gang besøgte Kristus Nasaret for atter at give Folk der Anledning til at annamme Evangeliet. Men Folket vilde ikke modtage ham. De erindrede ham kun som Josefs og Marias Søn og mente, at han var ikke noget mere end de. Vi kan tænke os, med hvilken Sorg Jesus forlod sit Hjemsted for anden Gang, og med hvilken Sorg han saa sin Slægt og sine Venner, som ikke vilde lytte til det glade Budskab, som han saa gerne vilde bringe dem.

Lektier for Børneklasser (under 10 Aar).

27. Marts.

ET HELLIGT LØFTE.

Tekst: Læs I. Mos. 28—33.

Vi skal i Dag høre om et Hjem, hvor der var to Tvillingbrødre. Tvillinger plejer gerne at ligne hinanden meget og at være ens klædt. Men saadan var det ikke med disse Tvillinger. Den ene havde rødt Haar og grov Hud med meget Haar. Han holdt af at strejfe om i Skovene og jage Vildt. Den anden havde mørkt Haar og glat Hud. Han holdt mest af at være hjemme og tage Vare paa Haven og Dyrene. Den førstes Navn var Esau, den andens var Jakob. Deres Forældre var Isak og Rebekka. Du husker, at vor Himmelske Fader hjalp Isak at finde hans vidunderlige Hustru, Rebekka, som var Moder til disse to Drenge.

Disse to Drenge elskede Gud, deres Himmelske Fader, og de elskede hinanden og var lykkelige sammen. Men en Dag kom der noget imellem dem. De kunde ikke afgøre deres Stridigheder, og Esau truede med at gøre Jakob noget ondt. Derfor mente deres Forældre, at det vilde være godt, om de ikke saa hinanden i nogen Tid, saa vilde de maaske komme over deres Uvenskab. Derfor sendte de Jakob paa Besøg til hans Onkel, Laban.

Lige før Jakob rejste, kaldte hans Fader ham til sig og bad ham være god og altid gøre, hvad der var Ret. Han bad ham om ikke at tage en hedensk Hustru, men en, som frygtede Gud. Og derpaa velsignede han ham.

Jakob sagde Farvel og rejste. I tre Dage rejste han. Om Natten sov han paa Jorden med en Sten under Hovedet. En Nat laa han og saa op mod Stjernerne og tænkte paa Gud. Da han faldt i Søvn, drømte han, at han saa en hvid Stige, som gik op til Himmelen. Guds Engle gik op ned ad Stigen, og Gud selv stod paa Toppen. Han talte til Jakob og sagde: »Jeg er Abrahams og din Fader Isaks Gud. Det Land, som du nu er i, vil jeg give til dig og dine Efterkommere. I dig og din Sæd skal alle Jordens Slægter blive velsignede. Og jeg vil være med dig og beskytte dig og føre dig tilbage til dette Land. Og jeg vil ikke forlade dig.«

Jakob vaagnede. Dette havde været den vidunderligste Nat i hans Liv. Han sagde til sig selv: »Visselig, Herren er paa dette Sted, og jeg vidste det ikke.« Han var saa lykkelig og taknemmelig. Tror du ikke, han fortalte Gud om det?

Men han viste ogsaa sin Taknemmelighed paa en anden Maade. Han tog den Sten, som han havde sovet paa, og lavede den om til et Alter. Han slog Olie paa den og kaldte den Bethel, det betyder Guds Hus.

Da Jakob stod der, tænkte han: »Min Himmelske Fader vil være med mig for at beskytte mig, give mig Mad og Klæder og føre mig hjem til mine kære igen. Derfor skal han være min Gud, og jeg vil aldrig bede til andre Guder end ham. Jeg vil altid tjene ham.«

Og saa sagde han: »Af alt, hvad du giver mig, vil jeg altid give dig en Tiendedel.«

Alle Drenge og Piger i vor Kirke véd, hvad han mente med at betale en Tiendedel til Herren. Hvad kalder vi det?

Hele sit Liv tjente Jakob Gud og holdt sit Løfte til ham. Og Herren velsignede Jakob. Mange Aar senere førte han ham og hele hans Familie trygt hjem til sin Faders Hus.

Jakob gjorde ogsaa nogle faa Ting, som han ikke skulde have gjort, saaledes som vi alle gør. Men han ønskede altid at tjene Gud. Og han prøvede saa oprigtigt, at vor Fader i Himmelen gav ham et nyt Navn: »Israel«. Og naar du hører om »Israels Børn«, saa vil du nu vide, at det er Jakobs Børn.

---

3. April.

TANKER ANGAAENDE PAASKEN.

Lad Børnene begynde med at synge en Paaskesang. Dersom et Billede af Kristi Opstandelse kan skaffes, vis dem

dette og fortæl dem om denne Begivenhed. Tag Tid til at fortælle dem om Frelserens Lidelse og Død og særlig om hans Opstandelse. Fremhæv særlig hans vidunderlige Kærlighed til os og forklar, hvorledes han viste os, at vi ogsaa vil opstaa en Gang.

Naar Fortællingen er givet, prøv ved smaa og enkle Spørgsmaal at befæste de Ting, som er lært, og for at fastslaa at det er blevet forstaaet af Børnene, f. Eks.: Hvem var Jesus Kristus? Hvorfra kom han? Hvorfor kom han herned? Elskede han os? Hvorledes kan vi vide det? Holdt han af smaa Børn? Hvorledes kan vi vide det? Hvorfor var Menneskene saa onde mod ham? Hvad tror du, Jesu Moder følte, da han blev hængt paa Korset? Hvad tror du, hans Himmelske Fader følte? Hvad Slags Grav blev han lagt i? Hvem passede paa Graven? Hvorfor? Hvad gjorde de, da Graven blev aabnet? Hvem var den første, som mødte Jesus, efter at han var opstanden? Kendte hun ham? Blev hans Disciple glade? Hvorfor skulde ogsaa vi i Dag være glade over, at Frelseren opstod fra de døde? Hvorfor skulde vi elske Jesus Kristus saa højt?

Lad Børnene synge mindst eet Vers af: »Da du styrket fra dit Leje«.

Dersom der er mere Tid tilbage, fortæl dem følgende Fortælling med Deres egne Ord og fremhæv særlig for Børnene, hvad denne Fortælling kan lære os:

»I September 1872 kom Biskop William G. Young kørende ned ad Silver Creek Canyon paa Vej til Weber River. Det var meget varmt, og han fik Solstik og faldt bevidstløs om i Vognen. Hestene gik videre, som de var styret af en usynlig Haand, og de gik tilsidst ind til en Bondegaard. Landmanden gik ud for at fange Hestene, som han troede var løbet bort, men saa da Biskoppen, som han ikke kendte, ligge i Vognen. Han troede først, at han var drukken, men forstod senere, at han var meget syg. Han tog ham ind og begyndte at pleje ham. Men Biskoppen laa fremdeles bevidstløs. Solen gik ned, og Aftenen faldt paa.

Mange Mile borte, i Biskoppens Hjem, havde hans Hustru taget sit lille syvaarige Barn paa sit Skød, for at det kunde læse sin Aftenbøn. Da Barnet var færdigt, lagde Moderen Mærke til, at der var et fjernt Udtryk i Barnets Øjne, og blev lidt forundret, da det spurgte: »Moder, maa jeg bede for Papa i mine egne Ord? Han er syg.« »Ja,« svarede Moderen. »O Herre, gør Papa rask, saa at han kan leve og ikke maa dø, men komme hjem,« var den skælvende lille Bøn, og i det samme Øjeblik rejste Biskoppen sig i dette lille Hus langt ude paa Landet og begyndte at tale. Og faa Minutter senere prisede han Gud for den Helbredelse, som hans lille Barn havde bedt til Herren om, uden at Biskoppen selv vidste det.«

TIDLIGERE PRÆSIDENT OVER DEN DANSKE MISSION AFGAAET VED DØDEN.

Broder Carl E. Peterson, Berkeley, Kalifornien, er afgaaet ved Døden. Broder Peterson blev født i Norge den 22. Juli 1853 af Forældrene Per og Christina Johnson Petersen og emigrerede til Utah i 1879.

Han har virket som Biskop i Ogden, Utah, og har ligeledes udført et Par Missioner til Skandinavien, den sidste Gang som Præsident over den Dansk-Norske Mission, indtil denne blev delt, derefter som Præsident over den Danske Mission.

Broder Peterson havde vundet mange Venner i Skandinavien, og der vil være mange Søskende i Danmark og Norge, som vil erindre ham og med Vemod høre om hans Bortgang.

Han efterleves af sin Enke og 6 Børn.

Begravelsen blev afholdt i Berkeley, Kalifornien.

HYRUM G. SMITH, KIRKENS PATRIARK, AFGAAET VED DØDEN.

Hyrum G. Smith, den præsiderende Patriark i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, afgik ved Døden den 4. Februar 1932 paa et Hospital i Salt Lake City efter et haardt Sygeleje. Hans Død var et tungt Slag for alle. Han var kun 52 Aar, og dog havde han i 20 Aar indehaft Stillingen som Kirkens præsiderende Patriark. Hans Liv var et Liv i Arbejde for Evangeliet.

Hyrum Gibbs Smith blev født den 8. Juli 1879 i South Jordan, Utah, af Forældrene Hyrum F. Smith og Annie M. Gibbs. Da han var omtrent et Aar gammel, flyttede hans Forældre til Snake River, Idaho, og senere flyttede de til Portage, Box Elder Stav. Da Hyrum var 7 Aar gammel, fik han igen et nyt Hjem, denne Gang i Hoytsville, Summit Stav. Der boede han i 15 Aar og hjalp sin Fader med Arbejdet paa dennes Farm. Han gennemgik med meget Held de offentlige Skoler og afsluttede dem i Aaret 1896. Efter at han i Aaret 1891 var blevet døbt, udførte han trofast sine Pligter i det lavere Præstedømme og i Hjælpeorganisationerne.

I Aaret 1897 kom han til det nuværende Brigham Youngs Universitet i Provo og studerede her i tre Aar. Derefter underviste han i 7 Aar i forskellige offentlige Skoler. I denne Tid var han ogsaa meget virksom i Kirken. I Aaret 1902 var han Medlem af Bestyrelsen for Søndagsskolen i Summit Stav.

Han var ogsaa i denne Tid meget interesseret i Arbejdet med Religionsklasserne. Han blev lidt efter lidt ordineret til de forskellige Embeder indenfor Præstedømmet, som Ældste, Halvfjerds og Højpræst. Den 17. August 1904 giftede han sig med Martha Gee, der var Datter af George W. Gee og Sophina A. Fuller. Deres Ægteskab blev velsignet med 8 Børn: Cleone, Eldred G., Helen, Miriam, Barden G., Hyrum G., Derona, Domna. I Oktober 1908 forlod Broder Smith Utah for at studere Tandlægevidenskab i Los Angeles. Paa samme Tid blev han kaldet til at udføre alt det Missionsarbejde, hans Tid tillod ham. Han virkede i to Aar som Søndagsskoleforstander i Los Angeles og ligeledes som Præsident for Unge Mænds Uddannelsesforening. I September 1911 blev han endog kaldet til at præsidere over Grenen. Han indehavde endnu denne Stilling, da han blev kaldet til at være Kirkens præsiderende Patriark. Den 15. Juni 1911 tog han sin Afgangseksamen fra Universitetet i Syd-Kalifornien med de største Æresbevisninger. Han modtog en Guldmedaille fra Afdelingen for Operationsteknik. Denne Medaille var en af de fire, som dette Universitet kunde uddele. Fra nu af arbejdede han i sit Kald til Maj 1912. Da blev han kaldet til at være den præsiderende Patriark i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Den 9. Maj 1912 blev han i Salt Lake Tempel ordineret til dette høje og hellige Kald af Præsident Joseph F. Smith.

Unge og gamle elskede og ærede Broder Smith paa Grund af hans høje Kald og paa Grund af hans vidunderlige Personlighed. Han var et Barnebarnsbarn af den myrdede Patriark Hyrum Smith og var den fjerde direkte Efterkommer af Kirkens første Patriark.

Hyrum G. Smith er ikke iblandt os mere. Men de Velsignelser, som han gav Kirkens Medlemmer, vil fremdeles være her, og de vil staa som et fast Vidnesbyrd om Guddommeligheden af hans Kald.

DE SISTE DAGES HELLIGES KVINNER.

Hvem har vel et mere yndig kall,
end det du fikk, du kvinne?
Hvad end i hytte eller hall,
din plass du der fikk finne.
Som hustru, moder, datter, ja,
som tjenerinne, skal du ha
et evig, hellig minne.

Din plads er skjøn, dit kall er stort,
det kan ei større være.
Den gjerning du på jord har gjort,
skal evig frukter bære.
Om du kan trolig føre ut,
den gjerning som du fikk av Gud,
vil han dig evig ære.

Og synes du ditt arbeid iblandt
ei fuldt og rigtig skjønnes,
den skjæbne nok de bedste fandt,
hvis minne nu belønnes.
Slik er nu engang verdens kår,
men husk i evighetens vår,
der vil ditt arbeid lønnes.

Så vær med pladsen vel tilfreds
som Gud dig selv har skjenket.
Du finner aldrig annetsteds
slik arbeid, om du vil tenke.
Tjen Herren i det hele kall
og i din sjæl du føle skal
hans fred og kjærlighet sig senke.

Kathinka Bisjord
Oslo gren.

INDHOLD:

Udgivet af den danske og norske Mission.
Præsident for den danske Mission: HOLGER M. LARSEN,
Priorvej 12, København F.
Præsident for den norske Mission: HYRUM D. JENSEN,
Osterhaugsgaten 27, Oslo.
Trykt hos F. E. Bording.